

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. O.

przeciwko E. S.

o stwierdzenie nieważności umowy darowizny i umowy zniesienia współwłasności,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 17 czerwca 2016 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżność. Chodzi tu o wykładnię art. 84 k.c. przez wyjaśnienie, czy błąd istotny

w rozumieniu tego przepisu może dotyczyć jedynie sfery motywacyjnej, a nie samej treści czynności prawnej.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Po pierwsze w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, zgodny z literalnym brzmieniem przepisu, błąd w rozumieniu art. 84 k.c. ma dotyczyć jedynie treści czynności prawnej, a nie sfery motywacyjnej (por. wyrok SN z dnia 6 maja 1997 r., I CKN 91/97, Lex nr 79941; wyrok Sądu Najwyższego z 10 września 1997 r. I PKN 251/97, OSNAPiUS 13/98, poz. 389; wyrok SN z dnia 19 października 2000 r., III CKN 963/98, OSNC 2002, Nr 5, poz. 63). Powołanie się w tym zakresie na jeden pogląd odmienny wyrażony w orzecznictwie na marginesie rozstrzygania innych zagadnień (por. uzasadnienie wyroku SN z 19 maja 2016 r., IV CSK 495/15, LEX nr 2067785) nie może tej oceny podważać, ani stanowić wprost wniosku o istnieniu rozbieżności w orzecznictwie.

Po drugie zagadnienie to jest oderwane od poczynionych ustaleń. Sądy *meriti* uznały bowiem zgodnie, że w sprawie doszło do upływu rocznego terminu na uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli dokonanego pod wpływem błędu, o którym mowa art. 88 § 2 k.c. Skarżący w żaden sposób nie podważa zaś tego wiążącego Sąd Najwyższy ustalenia w podniesionych podstawach kasacyjnych, co czyni przedstawione zagadnienie prawne bezprzedmiotowym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.